

Για τα απελευθερωτικά κινήματα των ομοφυλόφιλων και των γυναικών

του Huey P. Newton (μετάφραση Μίνα Κωστοπούλου)

Η παρακάτω ομιλία δώθηκε στις 15 Αυγούστου 1970.

Τα τελευταία χρόνια, ισχυρά κινήματα έχουν αναπτυχθεί μεταξύ γυναικών και ομοφυλοφίλων, όπου αναζητούν την απελευθέρωσή τους. Υπάρχει, όμως, ενός είδους αμηχανία για το πώς τα κινήματα αυτά συσχετίζονται.

Όποιες και αν είναι οι απόψεις και οι ανασφάλειές σας για την ομοφυλοφιλία και τα διάφορα απελευθερωτικά κινήματα μεταξύ ομοφυλόφιλων και γυναικών (αναφέρομαι σε ομοφυλόφιλους και γυναίκες ως καταπιεσμένες ομάδες), θα πρέπει να προσπαθήσουμε να ενωθούμε μαζί τους, με επαναστατικό τρόπο.

Λέω "όποιες κι αν είναι οι ανασφάλειές σας", καθώς, όπως πολύ καλά γνωρίζουμε, μερικές φορές, το πρωταρχικό ένστικτό μας, μας υποβάλει να χτυπήσουμε στο στόμα έναν ομοφυλόφιλο και να θέλουμε μια γυναίκα να κάθεται ήσυχη. Θέλουμε να χτυπήσουμε ένα ομοφυλόφιλο στο στόμα, γιατί φοβόμαστε μήπως γίνουμε κι εμείς. Θέλουμε να χτυπάμε τις γυναίκες ή να τους κλείνουμε το στόμα, επειδή φοβόμαστε μη μας ευνουχίσουν.

Πρέπει να έχουμε εμπιστοσύνη στους εαυτούς μας και ως εκ τούτου να έχουμε σεβασμό και αισθήματα για όλους τους καταπιεσμένους ανθρώπους. Δεν πρέπει να επιστρατεύουμε τη ρατσιστική συμπεριφορά των λευκών ρατσιστών εναντίων των έγχρωμων, μόνο και μόνο επειδή είναι "μαύροι" και φτωχοί. Πολλές φορές, ο πιο φτωχός λευκός είναι ο μεγαλύτερος ρατσιστής, επειδή φοβάται μήπως χάσει κάτι ή ανακαλύψει κάτι που δεν έχει. Οπότε, για αυτόν είστε κάποιο είδος απειλής. Αυτό το είδος της ψυχολογίας βρίσκεται σε λειτουργία, όταν βλέπουμε καταπιεσμένους ανθρώπους και είμαστε θυμωμένοι μαζί τους, λόγω των ιδιαιτεροτήτων στη συμπεριφορά τους ή λόγω της απόκλισής τους από τις καθιερωμένες νόρμες.

Θυμηθείτε, δεν έχουμε δημιουργήσει ένα επαναστατικό σύστημα αξιών -ακόμη βρισκόμαστε στη διαδικασία δημιουργίας του. Δεν θυμάμαι ποτέ να έχουμε δομήσει μια αξία, σύμφωνα με την οποία ένας επαναστάτης πρέπει να προσβάλλει τους ομοφυλόφιλους ή να βεβαιώνει πως οι γυναίκες δε μιλάνε για την καταπίεση που υφίστανται. Στην πραγματικότητα, ισχύει ακριβώς το αντίθετο: λέμε ότι αναγνωρίζουμε το δικαίωμα των γυναικών να είναι ελεύθερες. Δεν έχουμε πει πολλά για τους ομοφυλόφιλους, αλλά θα πρέπει να συσχετιστούμε με το κίνημά τους, γιατί είναι πραγματικό. Και μέσα από το διάβασμα, την εμπειρία και τις παρατηρήσεις μου, γνωρίζω ότι οι ομοφυλόφιλοι δεν απολαμβάνουν ελευθερία στην κοινωνία. Ίσως να είναι οι πλέον καταπιεσμένοι.

Και τί είναι αυτό που τους έκανε ομοφυλόφιλους; Ίσως πρόκειται για ένα φαινόμενο που δεν κατανοώ πλήρως. Μερικοί υποστηρίζουν ότι ευθύνεται η παρακμή του καπιταλισμού. Δεν γνωρίζω αν ευσταθεί. Αμφιβάλλω μάλλον. Αλλά ό,τι κι αν ισχύει, ξέρουμε ότι η ομοφυλοφιλία είναι ένα γεγονός υπαρκτό, και πρέπει να το κατανοήσουμε στην αγνότερη μορφή του: κάθε άνθρωπος θα πρέπει να έχει την ελευθερία να χρησιμοποιεί το σώμα του με όποιον τρόπο θέλει.

Αυτό βέβαια δεν επικυρώνει όσα δε θα βλέπαμε ως επαναστατικά στην ομοφυλοφιλία. Δεν

σημαίνει όμως ότι ένας ομοφυλόφιλος δεν μπορεί να είναι και επαναστάτης. Ίσως να ξεδιπλώνω ένα μέρος της προκατάληψής μου, λέγοντας πως "ακόμη κι ένας ομοφυλόφιλος μπορεί να είναι επαναστατικός". Μάλλον ισχύει το αντίθετο. Μάλλον ένα ομοφυλόφιλος θα μπορούσε να είναι ο μεγαλύτερος επαναστάτης.

Όταν έχουμε επαναστατικά συνέδρια, συλλαλητήρια και διαδηλώσεις, πρέπει να συμμετέχει πλήρως το απελευθερωτικό κίνημα των ομοφυλόφυλων και το απελευθερωτικό κίνημα των γυναικών. Μερικές ομάδες μπορεί να είναι πιο επαναστατικές από άλλες. Δεν πρέπει από τις πράξεις λίγων να κρίνουμε τα κινήματα αυτά όλα ως αντιδραστικά ή αντεπαναστατικά, γιατί δεν είναι.

Πρέπει να διαχειριστούμε τα κινήματα αυτά, όπως κάθε άλλη ομάδα ή παράταξη που ισχυρίζεται ότι είναι επαναστατική. Πρέπει να προσπαθούμε να κρίνουμε, με κάποιο τρόπο, αν λειτουργούν ειλικρινώς επαναστατικά, από θέση πραγματικής καταπίεσης. (Και θα θεωρούμε ότι αν πρόκειται για γυναίκες, τότε μάλλον είναι σαφώς καταπιεσμένες.) Αν κάνουν πράγματα αντιδραστικά ή αντεπαναστατικά, θα επικρίνουν τις δράσεις αυτές καθ' αυτές. Αν θεωρήσουμε ότι η ομάδα πιστεύει στην επαναστατική πρακτική, αλλά κάνει λάθη στην ερμηνεία της επαναστατικής φιλοσοφίας ή δεν κατανοεί τη διαλεκτική των εν λειτουργία κοινωνικών δυνάμεων, θα πρέπει να κρίνουμε το γεγονός καθαυτό και όχι να κρίνουμε την ομάδα επειδή πρόκειται για γυναίκες που αποζητούν την απελευθέρωσή τους. Το ίδιο ισχύει και για τους ομοφυλόφιλους. Ποτέ δεν πρέπει να κρίνουμε ένα ολόκληρο κίνημα ως ανειλικρινές, όταν στην πραγματικότητα προσπαθεί να είναι έντιμο. Απλώς κάνει ειλικρινή λάθη. Οι φίλοι επιτρέπεται να κάνουν λάθη. Ο εχθρός δεν επιτρέπεται να κάνει λάθη, γιατί όλη η ύπαρξή του είναι ένα λάθος, από το οποίο υποφέρουμε. Αλλά τα μέτωπα απελευθέρωσης των γυναικών και των ομοφυλόφιλων είναι οι δυνάμεις σύμμαχοί μας και χρειαζόμαστε όσους περισσότερους συμμάχους γίνεται.

Πρέπει να είμαστε πρόθυμοι να συζητήσουμε τις ανασφάλειες που πολλοί έχουν γύρω από την ομοφυλοφιλία. Όταν λέω "ανασφάλειες", αναφέρομαι στο φόβο ότι οι ομοφυλόφιλοι είναι κάποιου είδους απειλή στην ανθρωπότητα. Μπορώ να καταλάβω το φόβο αυτό. Η ομοφυλοφιλία μπορεί να μας προκαλέσει αρκετές "αγκυλώσεις", λόγω της μακρόχρονης διαδικασίας που δόμησε την ανασφάλεια στους Αμερικανούς άνδρες. Από την άλλη, όμως, δεν μας προβληματίζει η γυναικεία ομοφυλοφιλία. Κι αυτό από μόνο του αποτελεί φαινόμενο. Νομίζω πως αυτό συμβαίνει γιατί η ανδρική ομοφυλοφιλία με απειλεί, ενώ η γυναικεία όχι.

Θα πρέπει να είμαστε προσεκτικοί κατά την χρήση όρων, που μπορεί να δυσαρεστήσουν και να ξενερώσουν τους φίλους μας. Οι όροι "αδερφή" ή "rupk" πρέπει να διαγραφούν από το λεξιλόγιό μας, ενώ δεν πρέπει να αποκαλούμε με προσφωνήσεις, που συνήθως χρησιμοποιούνται για τους ομοφυλόφιλους, εχθρούς του λαού, όπως ο Nixon ή ο Mitchell. Οι ομοφυλόφιλοι δεν είναι εχθροί του λαού.

Πρέπει να προσπαθήσουμε να δημιουργήσουμε ένα λειτουργικό συνασπισμό με τα κινήματα απελευθέρωσης των ομοφυλόφιλων και των γυναικών. Πρέπει πάντοτε να διαχειριζόμαστε τις κοινωνικές δυνάμεις με τον πιο κατάλληλο τρόπο.

*Αφρο-αμερικάνος ακτιβιστής, συν-ιδρυτής της οργάνωσης των Μαύρων Πάνθηρων (Black Panther Party for Self-Defense) το 1966, μαζί με τον Bobby Seale. Η οργάνωση διαλύθηκε το 1982.